

Warszawa, dnia 17 stycznia 2020 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO CYFRYZACJI

PODSEKRETARZ STANU

Wanda Buk

DT-WR.401.1.2020

Według rozdzielnika

Szanowni Państwo,

w związku z trwającymi w Ministerstwie Cyfryzacji intensywnymi pracami nad opracowaniem przepisów wdrażających do polskiego porządku prawnego postanowienia Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektroniczne (dalej również: „EKŁE”), zwracam się z uprzejmą prośbą o przedstawienie stanowisk w poniższych kwestiach.

1. Czy zasadne jest utrzymywanie dwóch regulacji dotyczących: zgody na używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i automatycznych systemów wywołujących dla celów marketingu bezpośredniego (art. 172 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (dalej również: „Pt”) oraz zgody na przesyłanie niezamówionej informacji handlowej skierowanej do oznaczonego odbiorcy będącego osobą fizyczną za pomocą środków komunikacji elektronicznej (art. 10 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (dalej: „uśude”)? Jak powinna wyglądać regulacja i kogo powinna dotyczyć? W której ustawie powinna znajdować się przedmiotowa regulacja?

Przepis art. 172 Pt zakazuje używania telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i automatycznych systemów wywołujących dla celów marketingu bezpośredniego, chyba że abonent lub użytkownik końcowy uprzednio wyraził na to zgodę. Z kolei art. 10 uśude przewiduje zakaz przesyłania niezamówionej informacji handlowej za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności poczty elektronicznej, bez zgody adresata. Powyższe przepisy krzyżują się zakresowo w odniesieniu do wykorzystywania poczty elektronicznej do przesyłania niezamówionych przekazów.

Punktem wspólnym jest również obowiązek pozyskania zgody podmiotu, do którego przekaz jest kierowany.

2. Wśród nowych tendencji na rynku usług telekomunikacyjnych widoczne jest udostępnianie przez dostawców usług możliwości dokonywania płatności za aktywowane w sieci usługi poprzez ich bezpośrednie doliczanie do rachunku za usługi telekomunikacyjne (direct billing). Direct billing pozwala zarówno na jednorazowy, jak i cykliczny dostęp do różnego rodzaju płatnych treści. Taka forma płatności jest dla użytkowników wygodnym rozwiązaniem pod warunkiem, że gwarantuje odpowiedni poziom bezpieczeństwa. W przypadku korzystania z internetu mobilnego zdarza się, że informacja sms o rozpoczęciu korzystaniu z usług Direct Billing oraz odpłatności za usługi jest wysyłana na numer (kartę SIM), który jest zainstalowany w urządzeniu, które nie odczytuje wiadomości sms.

Jakie działania należy podjąć w celu ochrony użytkowników końcowych przed niechcianymi lub zbyt drogimi usługami Direct Billing? Jakie narzędzia ochrony użytkowników końcowych, w szczególności przed zawyżonymi, zbyt dużymi kosztami, są obecnie stosowane przez przedsiębiorców?

3. Przepisy EKŁE w art. 109 wskazują, że informacje o lokalizacji osoby powinny obejmować informacje pochodzące z sieci (podobnie jak w dotychczasowej regulacji) oraz dodatkowo z urządzenia końcowego użytkownika wykonującego połączenie na numer alarmowy (jeżeli jest to technicznie wykonalne). Z uwagi na konieczność wdrożenia powyższego wymogu dotyczącego lokalizacji, MC zwraca się o przekazanie informacji:
 - a) Jakie metody obecnie stosują operatorzy przy określaniu lokalizacji połączeń na numery alarmowe?
 - b) Jaka jest dokładność lokalizacji dla tych metod?
 - c) W jakim stopniu przedsiębiorcy są przygotowani do określania lokalizacji wywołań alarmowych na podstawie danych lokalizacyjnych pochodzących z urządzenia końcowego użytkownika dzwoniącego na numer alarmowy w oparciu o rozwiązanie Advanced Mobile Location – AML? Jakie działania po stronie przedsiębiorców są niezbędne dla pełnego wdrożenia AML?
4. Dotychczasowy pakiet dyrektyw łączności elektronicznej i obecnie obowiązująca ustawa Prawo telekomunikacyjne regulowały nakładanie obowiązków regulacyjnych na „operatora”. EKŁE, mimo pozostawienia w przepisach definicji „operatora”, przewiduje nakładanie obowiązków regulacyjnych na „przedsiębiorstwa”. Czy literalne stosowanie

tych regulacji będzie miało wpływ na funkcjonowanie rynku telekomunikacyjnego w Polsce i jaki?

5. W EKŁE w art. 52 regulowana jest przesłanka wspierania efektywnej konkurencji i unikania zakłóceń w sprawach przyznania, zmiany lub odnowienia praw użytkownika widma radiowego. Przepis przyznaje Krajowemu Organowi Regulacyjnemu szereg kompetencji.

MC zwraca się o opinię rynku w przedmiocie interpretacji art. 52 ust. 2 EKŁE, w szczególności uprawnień organu regulacyjnego określonych w tym przepisie.

6. EKŁE w art. 45 ust. 3 przewiduje, że w przypadku braku popytu na rynku krajowym lub regionalnym na wykorzystanie pasma w zharmonizowanym widmie radiowym, państwa członkowskie mogą zezwolić na alternatywne wykorzystanie całości lub części tego pasma. Alternatywne przeznaczenie widma mogłoby zostać wykorzystane w sytuacji, gdy brak jest podaży rynkowej dla innych zastosowań widma.

Czy na obecnym etapie rozwoju rynku zasadne jest wprowadzenie w Polsce możliwości dokonania alternatywnego przeznaczenia widma?

7. W jaki sposób powinna zostać uregulowana kwestia okresu na jaki będą wydawane rezerwy częstotliwości, biorąc pod uwagę regulację zawartą w art. 49 EKŁE?
8. Czy procedura dokonywania wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w tym składanie wniosku o wpis, powinny być całkowicie z informatyzowane czy też powinna zostać pozostawiona możliwość składania wniosków tradycyjnie w postaci papierowej?
9. Czy istnieją procedury w kontaktach z Prezesem UKE które powinny zostać całkowicie z informatyzowane, a jeszcze nie zostały?
10. W związku z podnoszonymi dotychczas postulatami przedsiębiorców telekomunikacyjnych odnośnie potrzeby ograniczenia obciążeń przedsiębiorców wynikających z obowiązku przekazywania Prezesowi UKE oraz innym organom szeregu informacji na temat prowadzonej działalności, Ministerstwo Cyfryzacji zwraca się o konkretne propozycje odnośnie ograniczenia obowiązków informacyjnych. Należy jednak przy tym zaznaczyć, że propozycje te nie mogą kolidować ze spoczywającym na państwach członkowskich obowiązkiem zagwarantowania całkowitego wdrożenia EKŁE, w tym także art. 20 i 21, które to przepisy wskazują na zakres obowiązku przekazywania informacji właściwym organom.

11. Obecnie coraz więcej spraw, w tym urzędowych, obywatele mogą załatwiać online. Sukcesywnie rośnie wykorzystanie usługi mTożsamość w aplikacji mObywatel, która pozwala potwierdzić swoją tożsamość z użyciem smartfona wszędzie tam, gdzie nie jest wymagany dowód osobisty czy paszport np. na poczcie czy w sklepie. Ministerstwo Cyfryzacji dostrzega ogromny potencjał wykorzystania możliwości wykorzystania mDokumentów nie tylko w ramach świadczenia usług e-administracji, ale również w odniesieniu do innych usług, z których obywatele korzystają. MC zwraca się z pytaniem w jaki sposób, z punktu widzenia przedsiębiorców telekomunikacyjnych, potencjał elektronicznych, zdalnych sposobów potwierdzania tożsamości może być wykorzystany w sektorze łączności elektronicznej.
12. Ministerstwo Cyfryzacji monitorując sytuację na rynku telekomunikacyjnym dostrzega problem zjawiska nadużyć telekomunikacyjnych (fraudów), których negatywne skutki dotyczą zarówno użytkowników końcowych jak i dostawców usług. Nadużycia te obejmują oszustwa związane m.in. z wykorzystaniem ruchu interkonektowego, ale również działania polegające na wprowadzaniu w błąd użytkowników np. poprzez prowokacje dotyczące oddzwania na wysokopłatne numery. Ministerstwo Cyfryzacji zwraca się z prośbą o wskazanie czy:
 - a) w jaki sposób rynek walczy z oszustwami na rynku telekomunikacyjnym?
 - b) jakie zmiany legislacyjne byłyby wsparciem w walce z oszustwami na rynku telekomunikacyjnym?
13. W 2018 r. weszły w życie przepisy dotyczące upraszczania procedury zawierania umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zmiany w tym obszarze były odpowiedzią na postulaty przedsiębiorców telekomunikacyjnych dotyczące możliwości wyboru formy zawarcia umowy i korzystania ze zdalnych form kontaktu między dostawcą usług a abonentem. Dodatkowo nowelizacją megaustawy z dnia 25 października 2019 r. wprowadzone zostały zmiany Prawa telekomunikacyjnego dotyczące wyboru formy dostarczania regulaminu i cennika, zwiększające swobodę abonentów jak i dostawców usług w tym zakresie. Czy sektor telekomunikacyjny dostrzega potrzebę dalszych zmian wpisujących się w ideę paperless? Jakie zmiany powinny nastąpić?
14. Czy operatorzy identyfikują potencjalną skłonność do korzystania z uprawnień przewidzianych w art. 76 EKŁE (przedłożenie organowi regulacyjnemu oferty zobowiązań w zakresie otwarcia realizacji sieci o bardzo dużej przepustowości na współinwestycje) i art. 79 EKŁE (przedłożenie organowi regulacyjnemu oferty zobowiązań w zakresie zapewniania dostępu), a jeżeli tak, to jakie są oczekiwania

ryнку względem procedury zaciągania zobowiązań (inne, niż bezwzględnie wymagane przez art. 76 i 79 EKŁE)?

15. Czy są inne obszary, wykraczające poza EKŁE, które Państwa zdaniem wymagają wdrożenia w zakresie inwestycji i mogłyby zostać włączone do opracowywanego projektu ustawy?
16. Czy świadczenie usług łączności M2M wymaga innych, dodatkowych regulacji niż wynikające bezpośrednio z EKŁE?
17. Czy należy wprowadzać zmiany w zakresie stosowanej w Polsce numeracji? W szczególności czy w związku z rozwojem usług i łączności M2M należy dopuścić stosowanie dziesięciocyfrowych numerów? Jakie problemy wiążą się z ewentualnymi zmianami? Jaki powinien być horyzont czasowy wprowadzanych zmian?

Uprzejmie proszę o przesłanie Państwa stanowiska w kwestiach wskazanych powyżej **w terminie do dnia 3 lutego 2020 r.** Państwa opinie będą stanowiły istotną pomoc i wkład w proces reformy regulacji rynku telekomunikacyjnego w Polsce.

Z poważaniem,

Wanda Buk

Podsekretarz Stanu

/-podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. Pan Jerzy Staszewski – Prezes Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej,
2. Pan Stefan Kamiński – Prezes Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
3. Pan Andrzej Dulka – Prezes Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji,
4. Pan Jacek Silski – Prezes Polskiej Izby Radiodfuzji Cyfrowej,
5. Pan Karol Skupień – Prezes Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej,
6. Pani Sass-Staniszevska – Prezes Izby Gospodarki Elektronicznej,
7. Pan Krzysztof Kacprowicz – Prezes Mediakom – Związku Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji,
8. Pan Paweł Wołoch - Prezes Związku Telewizji Kablowych w Polsce - Izba Gospodarcza